NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1995/2000,

annettu 18 päivänä syyskuuta 2000,

Algeriasta, Liettuasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja väliaikaisten polkumyyntitullien kantamisesta lopullisesti sekä polkumyyntimenettelyn päättämisestä Slovakiasta peräisin olevan tuonnin osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]) ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A **VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET**

(1) Komissio otti asetuksella (EY) N:o 617/2000 ([2]), jäljempänä 'väliaikainen asetus', käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin Algeriasta, Liettuasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan, CN-koodiin 3102 80 00 kuuluvan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa ja hyväksyi väliaikaisesti algerialaisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämän sitoumuksen.

(2) Samassa asetuksessa todettiin alustavasti, ettei polkumyyntitullia pitäisi ottaa käyttöön Slovakiasta peräisin olevan samassa tutkimuksessa tarkasteltavana olevan tuotteen osalta, koska tämän tuonnin ei ollut todettu aiheuttaneen merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

B **MYÖHEMPI MENETTELY**

(3) Sen jälkeen, kun oli annettu ilmoitus niistä olennaisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella päätettiin ottaa käyttöön väliaikaiset toimenpiteet Algeriasta, Liettuasta, ValkoVenäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa, jäljempänä 'ilmoitus', useat asianomaiset osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Komissio antoi suullista kuulemista pyytäneille osapuolille mahdollisuuden tähän.

(4) Komissio jatkoi lopullisten päätelmiensä kannalta tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista.

(5) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisten polkumyyntitullien käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolet voivat esittää huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta.

(6) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin, ja alustavia päätelmiä muutettiin tarvittaessa niiden perusteella.

C **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

(7) Kuten väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 8 kappaleessa selostettiin, tarkasteltavana oleva tuote on urean ja ammoniumnitraatin liuosseos, joka on maataloudessa käytettävä nestemäinen typpilannoite. Typpipitoisuudestaan riippumatta kaikilla urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksilla katsotaan olevan samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet, joten niitä pidetään tämän tutkimuksen tarkoituksen kannalta yhtenä tuotteena.

(8) Koska asianomaiset osapuolet eivät esittäneet uusia väitteitä tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevista komission alustavista päätelmistä sekä samankaltaista tuotetta koskevista huomioista, vahvistetaan edellä esitetyn perusteella väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 8 ja 9 kappaleessa esitetyt tosiasiat ja päätelmät.

D **POLKUMYYNTI**

1 **Algeria**

a) *Normaaliarvo*

(9) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tuotantokustannukset oli laskettu väärin, koska komissio ei ollut ottanut huomioon sitä, että vietäväksi tarkoitetun tarkasteltavana olevan tuotteen valmistusta varten tuoduista raaka-aineista ei maksettu tuontitullia. Samoin se väitti, että komissio oli määrittänyt virheellisesti kuljetuskustannukset tehtaalta satamaan.

(10) Komissio tarkasteli molempia väitteitä. Tuontitullia koskenut väite todettiin perustelluksi. Laskennallinen normaaliarvo laskettiin sen vuoksi uudelleen tämä tekijä huomioon ottaen. Kuljetuskustannuksia koskenut väite

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 27 päivänä huhtikuuta 1998 annetulla asetuksella (EY) N:o 905/98, (EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18).
([2]) EYVL L 75, 24.3.2000, s. 3.

hylättiin, koska sen tueksi ei ollut esitetty tietoja. Muut väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 11 ja 12 kappaleessa esitetyt normaaliarvoa koskevat päätelmät vahvistetaan.

b) *Vientihinta ja vertailu*

(11) Koska ei ole esitetty uusia tätä otsaketta koskevia huomautuksia, väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 13 ja 14 kappaleessa esitetyt väliaikaiset päätelmät vahvistetaan.

c) *Polkumyyntimarginaali*

(12) Koska ei ole esitetty uusia polkumyyntimarginaalin laskemismenetelmää koskevia huomautuksia, väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 15 kappaleessa kuvailtu menetelmä vahvistetaan. Sen perusteella yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan lopullinen polkumyyntimarginaali on 9,7 prosenttia cif-hinnasta yhteisön rajalla.

Koska ainoa tiedossa oleva vientiä harjoittava tuottaja vastasi kaikesta Algeriasta peräisin olevasta tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä yhteisöön, jäännöspolkumyyntimarginaali vahvistetaan samalle tasolle.

2 **Liettua**

a) *Normaaliarvo*

(13) Liettualainen tuottaja esitti vastalauseita komission alustaviin päätelmiin ja väitti, että normaaliarvo, joka oli muodostettu laskennallisesti tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynnin puuttuessa, oli liian korkea ja johti liian suureen polkumyyntimarginaaliin (7,6 %). Se väitti erityisesti, että sen myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset oli arvioitu liian suuriksi ja että niiden arvioimisessa oli käytetty eri tilejä (vuoden 1998 tarkastettuja tilejä) kuin valmistuskustannusten laskemisessa (yrityksen sisäisiä tilejä tutkimusajanjaksolta kesäkuusta 1998 toukokuuhun 1999), mikä vääristää tuloksia.

(14) Koska todettiin, että tarkasteltavana olevaa tuotetta ei myyty maan kotimarkkinoilla, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset oli määritettävä asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus' 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Apuna ei voitu käyttää muiden liettualaisten tuottajien myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, joten ainoan liettualaisen tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset määritettiin asianomaisen viejän tai tuottajan osalta saman yleisen tuoteluokan perusteella yrityksen kotimarkkinoilla. Tältä osin on mainittava, että yritys ei toimittanut alunperin kyselylomakkeeseen antamassaan vastauksessa lainkaan tietoja myynti-, hallinto- ja yleiskustannustensa kokonaismäärästä. Nämä tiedot saatiin komission lähetettyä yritykselle puutteista ilmoittavan kirjeen, mutta sittenkin ne olivat virheelliset ja edelleen puutteelliset, koska rahoituskustannuksia ei ollut mainittu. Tämän vuoksi katsottiin asianmukaiseksi käyttää luotettavaa tietolähdettä (vuoden 1998 tarkastettuja tilejä) alustavaa kustannusten määrittämistä varten.

(15) Väliaikaisen asetuksen julkaisemisen jälkeen myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset laskettiin uudelleen samojen yrityksen sisäisten tilien perusteella, joita oli käytetty alustavien päätelmien tekemisessä tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuskustannuksista. Komissio pyysi lisäselvityksiä yrityksen kirjanpidosta ja tarkisti kaikki tutkimuksen alusta alkaen saamansa tiedot. Se tuli siihen päätelmään, että luvut olivat riittävän luotettavia käytettäviksi. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten uudelleenlaskemisen tuloksena normaaliarvoa tarkistettiin alaspäin.

(16) Lopullisten päätelmien julkistamisen jälkeen liettualainen tuottaja esitti uusia vastalauseita.

Yleisesti ottaen yritys väitti, että laskentamenetelmien tarkistaminen oli johtanut epäjohdonmukaisuuksiin, koska myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrittämisessä käytetyt tilit olivat epätäydellisiä tai epätarkkoja. On huomattava, että samoja tilejä käytettiin valmistuskustannusten määrittämiseen eikä yritys esittänyt niitä koskevia vastalauseita väliaikaisten päätelmien yhteydessä. Päinvastoin yritys oli esittänyt, että näitä tilejä pitäisi käyttää myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrittämisessä.

Sittemmin yritys esitti useita yksittäisiä väitteitä. Ensinnäkin se väitti, että tutkimusjakson kattavissa yrityksen sisäisissä tileissä oli aliarvioitu yrityksen koko liikevaihto ja liikevaihto kotimarkkinoilla. Väite hylättiin, koska yrityksellä oli ollut tutkimuksen alusta alkaen riittävästi tilaisuuksia esittää täydellinen ja tarkka kuva tilanteestaan. Se ei ollut maininnut lukujen mahdollisesta epätarkkuudesta ennen kuin se päätti esittää vastalauseensa lopullisiin päätelmiin, ja silloinkaan se ei selittänyt liikevaihtoa koskevien lukujen eroja.

Toiseksi yritys väitti, että sen vientiin liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset oli aliarvioitu yrityksen sisäisissä tileissä, koska niihin ei sisältynyt Euroopan yhteisön ulkopuolisille markkinoille suuntautuvaan vientiin liittyviä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, minkä vuoksi komission olisi pitänyt tehdä myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten kokonaismäärästä suurempi vähennys saadakseen selville oikeat kotimarkkinamyyntiin liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset. Väite hylättiin, koska asianomaiset kustannukset muodostivat erittäin suuren osan näille muille markkinoille suuntautuvasta viennistä saatavista tuloista verrattuna yhteisöön suuntautuvaan vientiin ja koska tästä epäjohdonmukaisuudesta ei ollut mainittu aiemmin menettelyn yhteydessä eikä yritys ollut selittänyt, miksi näitä yrityksen sisäisistä tileistä puuttuvia kustannuksia ei ollut otettu mukaan.

Kolmanneksi yritys väitti, että osa sen rahoituskustannuksista ei liittynyt urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantoon, sillä suuri osa sen liiketoiminnasta muodostuu hallintayhtiönä toimimisesta. On kuitenkin huomautettava, että lannoitteiden tuotanto muodostaa suurimman osan yrityksen liiketoiminnasta, eikä yritys sisällyttänyt kyselylomakkeeseen antamaansa vastaukseen lainkaan tietoja rahoituskustannuksistaan, vaan väitti, ettei urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuotantoon liittynyt tällaisia kustannuksia. Kaikki sellaisetkin kustannukset, joita ei voida liittää suoraan tiettyyn tuotteeseen, pitäisi kuitenkin jakaa eri liiketoiminta-aloille, ja paremman menettelyn puutteessa liikevaihto on asianmukainen peruste näiden kustannusten jakamiseksi. Tämän vuoksi väite hylättiin lukuun ottamatta rahoituskustannuksiin kuuluvia välityspalkkioita, joita ei tarvinnut ottaa huomioon, koska niillä ei olisi ollut vaikutusta lopullisiin päätelmiin.

Neljänneksi yritys väitti, että hallinto- ja yleiskustannukset olisi pitänyt ottaa huomioon vain siltä osin kuin ne liittyivät tuotantotoimintaan. Yritys esitti taulukon, joka sisälsi ulkopuolisten tilintarkastajien asiasta laatimia lukuja. Väite hylättiin, koska kirjeessä, jonka liitteenä kyseinen taulukko oli, tilintarkastajat kieltäytyivät nimenomaisesti kommentoimasta lukuja. Edellisessä kappaleessa esitetty perustelu kustannusten jakamisesta eri liiketoiminta-aloille on paikallaan myös tässä yhteydessä. Vastaavanlainen väite esitettiin kaupankäyntitoiminnasta aiheutuneiden hallinto- ja yleiskustannusten jakamisen osalta, ja sekin hylättiin asiaa tukevan näytön puuttumisen vuoksi.

(17) Valituksen tekijä, Euroopan lannoitevalmistajien yhdistys (EFMA), teki myös huomautuksia laskennallisen normaaliarvon laskutapaan liettualaisen tuottajan osalta ja vaati, että komission olisi pitänyt tehdä oikaisut seuraavien tekijöiden osalta:

— poistoasteet, koska tuottajan soveltamat poistoasteet olivat liian alhaiset eivätkä vastanneet Länsi-Euroopassa ja erityisesti yhteisön tuotannonalan keskuudessa sovellettavaa poistoasteita;

— käyttöomaisuuden arvo, koska tuottajan omaisuuden arvoa ei ollut laskettu kansainvälisten kirjanpitostandardien mukaisesti;

— venäläisen toimittajan laskuttama kaasun hinta, jota pidettiin liian alhaisena, mikä johtaa epätavallisen alhaisiin tuotantokustannuksiin. Valituksen tekijän mukaan komission pitäisi laskea tuottajan kaasukustannukset uudelleen yhteisön kaasuntoimittajalta saatujen lukujen perusteella, jotka osoittavat alhaisimman kohtuullisen hinnan, jonka liettualaisen tuottajan voidaan olettaa maksaneen kaasusta tutkimusjakson aikana.

Kaikki kolme väitettä tutkittiin. Useimmat, joskaan eivät kaikki, liettualaisen tuottajan käyttämät poistoasteet ulottuivat pidemmälle ajalle kuin yhteisön tuottajien käyttämät, mutta ne olivat kuitenkin enimmäkseen yhteisössä todetun vaihteluvälin sisällä. Poistojen suuruus prosenttiosuutena tuotantokustannuksista ei eronnut merkittävästi yhteisön tuotannonalalla tavallisesti sovelletusta. Poistoasteet olivat myös Liettuan kirjanpitokäytäntöjen mukaiset. Käyttöomaisuuden arvon määrittelyn todettiin myös olevan kansallisten kirjanpitokäytäntöjen mukainen. Siksi nämä vaatimukset hylättiin.

Kaasun hintaa oli tarkasteltu perusteellisesti jo menettelyn väliaikaisessa vaiheessa, jolloin todettiin, ettei ollut syytä olettaa, että veloitetut hinnat olisivat epäluotettavia tai eivät vastaisi todellisia toimituskustannuksia. Liettualaisen tuottajan maksaman kaasun hinnan ei todettu myöskään olevan valituksen tekijän esittämää hintaa alhaisempi. Siksi tämäkin vaatimus hylättiin.

b) *Vientihinta ja vertailu*

(18) Koska ei ole esitetty uusia tätä otsaketta koskevia huomautuksia, väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 17 ja 18 kappaleessa esitetyt väliaikaiset päätelmät vahvistetaan.

c) *Polkumyyntimarginaali*

(19) Koska ei esitetty uusia polkumyyntimarginaalin laskemismenetelmää koskevia huomautuksia, väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 19 kappaleessa kuvailtu menetelmä vahvistetaan. Sen perusteella, ja edellä mainitut muutokset huomioon ottaen, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan lopullinen polkumyyntimarginaali on 5,8 prosenttia cif-hinnasta yhteisön rajalla.

Koska ainoa tiedossa oleva vientiä harjoittava tuottaja vastasi kaikesta Liettuasta peräisin olevasta tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä yhteisöön, jäännöspolkumyyntimarginaali vahvistetaan samalle tasolle.

3 **Valko-Venäjä, Venäjä ja Ukraina**

a) *Vertailumaa*

(20) Liettuan valinnasta kolmanneksi markkinatalousmaaksi ei esitetty huomautuksia, joten väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 22 kappaleessa esitetty väliaikainen päätelmä vahvistetaan.

b) *Venäjä*

i) Yksilöllinen kohtelu

(21) Yksi yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja vaati sen yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön tarkastelemista uudelleen, koska valtio ei puutu mitenkään sen vientimyyntiin. Vaatimuksensa tueksi se esitti seuraavat perusteet:

— yritys voi määrittää vapaasti vientimyyntiään koskevat ehdot;

— yrityksen hallintoneuvoston valitsevat vuosittain osakkeenomistajat, joista enemmistö on yksityisyrityksiä tai -henkilöitä. Yhtä lukuun ottamatta kaikki hallintoneuvoston jäsenet ovat valtiosta riippumattomia;

— valuuttakurssien muuttaminen suoritetaan markkinahintaan.

(22) Komissio käsitteli uudelleen yksilöllistä kohtelua koskevan vaatimuksen ja keskittyi tässä lopullisessa vaiheessa lähinnä niihin asioihin, joilla on suoraa vaikutusta yrityksen vientitoimintaan. Tämän perusteella se katsoi yrityksen esittämät perusteet oikeutetuiksi ja yrityksen vaatimus hyväksyttiin, koska katsottiin, ettei valtion puuttuminen yrityksen toimintaan ole niin merkittävää, että sen ansiosta voitaisiin kiertää toimenpiteitä, jos viejille määrätään erisuuruiset tullit.

(23) Valituksen tekijä vastusti jyrkästi yksilöllisen kohtelun myöntämistä tälle tuottajalle lopullisessa vaiheessa, kun komissio oli hylännyt vaatimuksen väliaikaisessa vaiheessa siitä syystä, että yritys ei ollut riittävän vapaa valtion vaikutuksesta. Tämän seikan yksistään olisi pitänyt estää komissiota muuttamasta päätöstään. Valituksen tekijän mukaan Venäjän valtion alihintaan myymä kaasu antaa sen lannoitevalmistajille kohtuuttoman kilpailuedun, minkä vuoksi niiden vientimyynnin ei voida katsoa tapahtuvan todellisessa markkinataloudessa. Se ilmaisi myös huolensa tullien kiertämisen mahdollisesta lisääntymisestä, koska yrityskohtainen marginaali on koko maata koskevaa marginaalia hieman alhaisempi.

On huomautettava, että väliaikaisessa vaiheessa tehtyjä päätöksiä tarkastellaan aina uudelleen saatujen huomautusten perusteella, ja niitä voidaan muuttaa ennen lopullisten päätelmien tekemistä. On totta, että valtiolla on vaikutusta kaasun hinnan vahvistamisessa, mutta normaaliarvon määrittäminen vertailumaan laskennallisen arvon perusteella vei merkityksen tältä seikalta. Lisäksi yrityksen todettiin voineen päättää vapaasti viemistään määristä ja vientihinnoista. Tämän väitteen hyväksyminen olisi joka tapauksessa vastannut sitä, että mahdollisuus yksilölliseen kohteluun olisi kielletty kaikilta yrityksiltä, jotka eivät täytä markkinatalousasemaa koskevia vaatimuksia (perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyjä vaatimuksia). Tullien kiertämisen mahdollisen lisääntymisen osalta viitataan johdanto-osan 23 kappaleeseen, jossa käsitellään kyseisen venäläisyrityksen riippumattomuutta valtiosta.

ii) Vertailu

(24) Valituksen tekijä asetti myös kyseenalaiseksi sen perustan, jonka mukaan normaaliarvoa on verrattu vientihintaan vapaasti laivassa -tason perusteella (viejämaan rajalla). Valituksen tekijän mukaan tämän menetelmän käyttäminen oli vääristänyt päätelmiä, koska siinä ei oteta riittävästi huomioon maan sisäisten kuljetuskustannusten eroja markkinatalousmaan ja muun kuin markkinatalousmaan välillä ja koska polkumyyntimarginaali olisi ollut huomattavasti suurempi, jos vertailu olisi tehty vapaasti tehtaalla -tason perusteella.

Normaaliarvon vertaaminen vientihintaan pitäisi tehdä todella vastaavassa kaupan portaassa, joko vapaasti laivassa- tai vapaasti tehtaalla -tasolla. Tässä tapauksessa tarkasteltavana oleva tuote on irtotavaraa, jonka myyntihinnasta kuljetuskustannukset muodostavat hyvin suuren osan. Väitteiden huolellisen tarkastelun jälkeen komissio katsoo, että vertailu vapaasti laivassa -tasolla antaa todellakin kohtuuttoman edun yrityksille, joiden maantieteellinen sijainti estäisi niitä viemästä irtotavaraa, jos ne toimisivat markkinatalousmaassa. Tästä syystä komissio muutti lopullisia päätelmiä varten vertailupohjaksi vapaasti tehtaalla -tason vapaasti laivassa -tason sijasta. Vientihintaan tehtiin tarvittavat oikaisut tehtaalta satamaan aiheutuvien kuljetuskustannusten ja satamapalvelujen aiheuttamien kustannusten ottamiseksi huomioon.

iii) Polkumyyntimarginaali

(25) Yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan, jolle myönnettiin yksilöllinen kohtelu, yksilöllinen polkumyyntimarginaali ja koko maata koskeva polkumyyntimarginaali kaikille muille tuottajille laskettiin uudelleen käyttäen liettualaisen tuottajan tarkistettua normaaliarvoa (ks. johdanto-osan 13—15 kappale).

Tämän perusteella polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla ilmaistuina seuraavat:

— JSC Nevinnomyssky Azot: 28,5 %

— Kaikki muut yritykset: 41,0 %.

c) *Valko-Venäjä*

i) Vertailu

(26) Kun vertailupohjaksi otettiin vapaasti tehtaalla -taso vapaasti laivassa -tason sijasta (ks. johdanto-osan 24 kappale), tehtiin vientihintaan asianmukaiset oikaisut tehtaalta satamaan aiheutuvien kuljetuskustannusten ja satamapalveluiden kustannusten ottamiseksi huomioon.

ii) Polkumyyntimarginaali

(27) Valko-Venäjän polkumyyntimarginaali laskettiin uudelleen käyttäen liettualaisen tuottajan tarkistettua normaaliarvoa (ks. johdanto-osan 13—15 kappale).

(28) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, ettei sille ollut tiedotettu riittävästi väliaikaisista päätelmistä ja ettei se tämän vuoksi ollut voinut esittää perusteltuja tai merkittäviä huomautuksia polkumyyntimarginaalin laskutavasta. Lisäksi se väitti, että viennin määrä

oli laskettu väärin, koska palautuksia ei ollut otettu huomioon ja koska osassa vietyä urean ja ammoniumnitraatin liuosseosta typpipitoisuus oli 30 prosenttia tavanomaisemman 32 prosentin sijasta. Lopuksi se väitti myös, että cif-arvo oli laskettu väärin.

(29) Väliaikaisia päätelmiä koskevassa tiedoksiantoasiakirjassa ilmoitettujen tietojen osalta komissio katsoo, että siinä esitettiin kaikki ne tiedot, jotka oli mahdollista julkistaa rikkomatta ainoan liettualaisen tuottajan normaaliarvoa koskevaa salassapitovelvollisuutta.

(30) Muiden väitteiden osalta käytettävissä olleet tiedot tarkastettiin ja vientimääriin tehtiin oikaisut. Väliaikaisessa asetuksessa käytetty cif-arvon laskutapa vahvistetaan.

(31) Koska polkumyyntimarginaalin määrityksestä ei ole esitetty muita huomautuksia, vahvistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 31 kappaleessa esitetyt menetelmät. Koko maata koskeva polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla on 55,0 prosenttia.

d) *Ukraina*

i) Vertailu

(32) Kun vertailupohjaksi otettiin vapaasti tehtaalla -taso vapaasti laivassa -tason sijasta (ks. johdanto-osan 24 kappale), tehtiin vientihintaan asianmukaiset oikaisut tehtaalta satamaan aiheutuvien kuljetuskustannusten ja satamapalveluiden kustannusten ottamiseksi huomioon.

ii) Polkumyyntimarginaali

(33) Ukrainan polkumyyntimarginaali laskettiin uudelleen käyttäen liettualaisen tuottajan tarkistettua normaaliarvoa (ks. johdanto-osan 13—15 kappale).

Tämän perusteella koko maata koskeva polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla on 50,4 prosenttia.

E **YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ**

(34) Koska huomioita ei ole esitetty eikä esille ole tullut uusia tietoja, väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 35 ja 36 kappaleessa esitetyt väliaikaiset päätelmät yhteisön tuotannonalan määritelmästä vahvistetaan.

F **VAHINKO**

1 **Kumulaatio**

(35) Valituksen tekijä kyseenalaisti kumulaatiosta luopumisen Slovakian osalta, muttei kuitenkaan toimittanut uusia tietoja asiasta. Tässä yhteydessä on korostettava erityisesti, että Slovakiasta tapahtunut tuonti oli sekä määrältään että markkinaosuudeltaan alhaisin kaikista asianomaisista maista ja etteivät Slovakian tuotannonalan hinnat alittaneet yhteisön tuotannonalan hintoja. Tämän vuoksi vahvistetaan kumulaatiosta luopumisen asianmukaisuutta koskevat alustavat päätelmät Slovakiasta peräisin olevan tuonnin osalta.

(36) Algerialainen vientiä harjoittava tuottaja esitti, että Algeriasta peräisin olevaa tuontia olisi arvioitava erikseen alhaisen polkumyyntimarginaalin, vähäisen keskimääräisen markkinaosuuden ja vähäisen hinnan alittavuuden perusteella. Tältä osin on todettava, että Algeriasta peräisin olevan tuonnin polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa korkeampi eikä kyseisen tuonnin määrä tutkimusajanjaksona ollut vähäinen. Lisäksi on todettava kilpailuedellytysten osalta, että suuntaus tuonnin määrässä oli kasvava, algerialaisen vientiä harjoittavan tuottajan hinnoittelu oli verrattavissa muiden asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien hinnoitteluun ja hinnan alittavuutta esiintyi tässä tuonnissa, jossa käytettiin samoja kaupankäyntikanavia. Näiden syiden vuoksi väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 41 kappaleen alustavat päätelmät vahvistetaan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2 **Hinnan alittavuus**

(37) Valkovenäläisen vientiä harjoittavan tuottajan mukaan Valko-Venäjältä peräisin olevaan tuontiin sovellettava tulli oli 6,8 prosenttia vuonna 1998 ja 6,5 prosenttia vuonna 1999, kun taas komissio käytti 6,5 prosentin tullia kaiken tuonnin osalta laskiessaan cif-arvoa yhteisön rajalla vapaasti laiturilla tulli maksettu -tasolla. cif-arvo laskettiin uudelleen, mikä ei kuitenkaan muuttanut väliaikaisen asetuksen 46 kappaleessa mainittua Valko-Venäjältä peräisin olevan tuonnin hinnan alittavuuden marginaalia.

(38) Koska myös Venäjältä peräisin olevaan tuontiin sovellettava tulli muuttui vuonna 1999, hinnan alittavuuden marginaali laskettiin vastaavasti uudelleen. Tarkistettu painotettu keskimääräinen hinnan alittavuus ilmaistuna prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista on 6,5 prosenttia. Muilta osin vahvistetaan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 46 kappaleen mukainen menettely.

3 **Yhteisön tuotannonalan tilanne**

(39) Eräiden osapuolten mukaan vahinkoa koskevassa analyysissa olisi verrattava tutkimusajanjakson tilannetta vuoden 1995 eikä vuoden 1997 tilanteeseen. Tutkimusjaksolla todettu merkittävä vahinko on yksi niistä edellytyksistä, joiden on täytyttävä, jotta polkumyyntitoimenpiteitä voitaisiin ottaa käyttöön. Olisi myös pantava merkille, että perusasetuksessa ei edellytetä vahinkoa aiheutuneen koko sen ajan, jonka vahingon tarkastelu kattaa. Tällainen ehto merkitsisi sitä, että yhteisön tuotannonalan tilanteen olisi pitänyt heikentyä jatkuvasti neljän tai viiden vuoden ajan ennen kuin toimenpiteitä voitaisiin ottaa käyttöön. Sen määrittämiseksi, onko tällaista merkittävää vahinkoa aiheutunut, muun muassa edeltävät vuodet sekä niiden ja tutkimusajanjakson välillä havaittu kehitys ja suuntaukset toimivat viitteenä. Nyt tarkasteltavana olevassa tapauksessa tutkimus kattoi

vuoden 1995 ja tutkimusjakson välisen ajan eikä pelkästään vuotta 1995 ja tutkimusajanjaksoa, kuten kyseiset osapuolet esittivät. Kun otetaan huomioon koko tällä jaksolla tapahtunut kehitys, yhteisön tuotannonalan tilanteessa on havaittu huomattavaa heikkenemistä erityisesti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä. Edellä todettujen seikkojen perusteella vahvistetaan alustavat päätelmät yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta merkittävästä vahingosta.

G **SYY-YHTEYS**

(40) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, että komissio aliarvio sen vaikutuksen maailmanlaajuiseen ylitarjontaan, joka oli Kiinan päätöksellä kieltää urean tuonti huhtikuusta 1997. Tältä osin olisi huomattava, että ylitarjonnan esiintyminen ei merkityksestään riippumatta oikeuta polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia, joka aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Koska esille ei ole tullut uusia tietoja, väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 62 ja 63 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

H **YHTEISÖN ETU**

(41) Koska esille ei ole tullut uusia tietoja, väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 64—69 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

I **POLKUMYYNTITOIMENPITEET**

1 **Menettelyn päättäminen Slovakian osalta**

(42) Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 60 kappaleessa esitettyjen päätelmien mukaan, eli koska hinnan alittavuutta ei havaittu, tuontimäärä oli suhteellisen vähäinen ja markkinaosuus pieni ja vakaa, Slovakiasta peräisin olevaa tuontia koskeva menettely päätetään ilman toimenpiteitä.

2 **Vahingon korjaava taso**

(43) Käyttöön otettavien lopullisten toimenpiteiden tason määrittämiseksi vahvistetaan, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat olisi nostettava tasolle, joka poistaa vahingollisen polkumyynnin.

(44) Valituksen tekijän mukaan 5 prosentin voittomarginaali ei ole realistinen, vaan vahinkoa aiheuttamattoman hintatason määrittämisessä olisi käytettävä korkeampaa voittomarginaalia. Aiemmissa urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuontia koskeneissa polkumyyntitutkimuksissa on kuitenkin käytetty 5 prosentin voittomarginaalia, ja koska ilmi ei ole tullut sellaista olosuhteiden muutosta, joka edellyttäisi tilanteen arvioimista uudelleen, 5 prosentin voittomarginaalia pidetään edelleen asianmukaisena tasona.

(45) Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 70 kappaleessa kuvattu vahinkomarginaalin määrittämisessä käytetty menetelmä vahvistettiin.

(46) Valko-Venäjän osalta vahinkomarginaalia tarkistettiin sen ottamiseksi huomioon, että Valko-Venäjältä peräisin olevaan tuontiin sovellettu tulli oli 6,8 prosenttia vuonna 1998 ja 6,5 prosenttia vuonna 1999, kun taas komissio — kuten edellä todettiin — käytti 6,5 prosentin tullia kaiken tuonnin osalta laskiessaan Cif-arvoa yhteisön rajalla vapaasti laiturilla tulli maksettu -tasolla. Cif-arvo laskettiin siten uudelleen, ja uusi Valko-Venäjältä peräisin olevaan tuontiin sovellettava vahinkomarginaali on 27,5 prosenttia.

(47) Koska myös Venäjältä peräisin olevaan tuontiin sovellettu tulli muuttui vuonna 1999, Venäjältä peräisin olevaan tuontiin sovellettava vahinkomarginaali laskettiin uudelleen muutosta vastaavaksi. Lisäksi koska yhdelle venäläiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle myönnettiin yksilöllinen kohtelu, yksilöllinen vahinkomarginaali laskettiin vastaavasti. Uudet Venäjältä peräisin olevaan tuontiin sovellettavat vahinkomarginaalit ovat kuitenkin todettuja polkumyyntimarginaaleja alhaisemmat.

3 **Sitoumukset**

(48) Alustavasti hyväksyttyä algerialaisen vientiä harjoittavan tuottajan sitoumusta tarkastettiin vähimmäistuontihinnan mukauttamiseksi tuottajan koskevien lopullisten päätelmien perusteella (ks. johdanto-osan 9—12 kappaleet).

Kahden yhteistyössä toimineen venäläisen yrityksen sitoumukset hylättiin. Toinen sitoumuksista hylättiin, koska yritys ei ole sellainen vientiä harjoittava tuottaja, jolta tällainen sitoumus olisi voitu hyväksyä, vaan väliportaan kauppias, joka ostaa tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteistyöhön osallistumattomalta tuottajalta ja myy sitä etuyhteydessä olevalle yritykselle vientiä varten. Toinen sitoumusta koskenut tarjous hylättiin, koska kyse on integroituneesta lannoitteiden tuottajasta, jolla on käytössään lukuisia markkinointikeinoja, jos jotakin sen tuotetta vastaan kohdistetaan toimenpiteitä. On korostettava, että näissä olosuhteissa kyseisten yritysten valvominen olisi ollut hyvin vaikeaa.

Yhteistyössä toimineen valkovenäläisen vientiä harjoittavan tuottajan sitoumus hylättiin vastaavin perustein.

4 **Lopullisten toimenpiteiden muoto ja taso**

(49) Edellä todetun perusteella katsotaan, että perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti lopulliset polkumyyntitullit pitäisi asettaa todettujen vahinkomarginaalien tasolle, jotka ovat polkumyyntimarginaaleja alhaisemmat. Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 15 ja 19 kappaleessa esitettyjen syiden vuoksi vahvistetaan, että Algerian ja Liettuan osalta jäännöstullit olisi vahvistettava sille tasolle, joka on määritetty kummankin maan ainoan tuottajan osalta.

(50) Toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi ja sellaisen hintojen manipuloinnin estämiseksi, jota on todettu tapahtuneen joissakin aikaisemmissa lannoitteita koskeneissa menettelyissä, vahvistetaan, että tullit olisi otettava käyttöön tonnikohtaisina paljoustulleina. Tullit ovat seuraavat:

Maa	Polkumyyntimarginaali	Polkumyyntitullin perusta	Tulli (euroa tonnilta)
Algeria			
— Fertalge Industries	9,7	9,7	6,88 euroa
Valko-Venäjä	55,0	27,5	17,86 euroa
Liettua			
— JSC Achema	5,8	5,8	3,98 euroa
Venäjä			
— JSC Nevinnomyssky Azot	28,5	27,4	17,80 euroa
— Kaikki muut yritykset	41,0	32,0	20,11 euroa
Ukraina	50,4	45,7	26,17 euroa

(51) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Siinä on siten otettu huomioon tutkimuksessa todettu yritystä koskeva tilanne. Kyseistä tullia (toisin kuin koko maata koskevaa 'kaikkiin muihin yrityksiin' sovellettavaa tullia) sovelletaan siten yksinomaisesti kyseisestä maasta peräisin oleviin sellaisiin tuotteisiin, jotka yritys eli mainittu erillinen oikeushenkilö on valmistanut. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava 'kaikkiin muihin yrityksiin' sovellettavaa tullia.

(52) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]), ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta olennaiset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja vientimyynnin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

J **VÄLIAIKAISTEN TULLIEN KANTAMINEN**

(53) Ottaen huomioon polkumyyntimarginaalien todetut suuruusluokat sekä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon suuruus pidetään tarpeellisena, että asetuksella (EY) N:o 617/2000 käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti lopullisesti käyttöön otettujen tullien suuruisina,

([1]) Euroopan komissio
Kauppapolitiikan pääosasto
Linja C
DM 24 - 8/38
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Algeriasta, Liettuasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan ja CN-koodiin 3102 80 00 luokiteltavan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa vesi- tai ammoniakkiliuoksena.

2. Tullin määrä euroina tonnia kohti on asianomaisten maiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Tulli (euroa tonnilta)	Taric-lisäkoodi
Algeria	Kaikki yritykset	6,88 euroa	A999
Valko-Venäjä	Kaikki yritykset	17,86 euroa	—
Liettua	Kaikki yritykset	3,98 euroa	—
Venäjä	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Venäjän federaatio, Stavropolin alue, Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 euroa	A176
	Kaikki muut yritykset	20,11 euroa	A999
Ukraina	Kaikki yritykset	26,17 euroa	—

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([1]) 145 artiklan mukaisesti, polkumyyntitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista tullia ei sovelleta tuonnin yhteydessä tuotteisiin, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen 2 artiklan säännösten mukaisesti.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä.

6. Slovakiasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuontia koskeva menettely päätetään.

2 artikla

1. Komissio on hyväksynyt seuraavan yrityksen antaman sitoumuksen:

Yritys	Maa	Taric-lisäkoodi
Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra Alger	Algeria	A107

Tämän sitoumuksen nojalla vapaaseen liikkeeseen luovutettavat tuotteet vapautetaan 1 artiklan 2 kohdassa säädetystä polkumyyntitullista, jos edellä mainittu yritys on valmistanut ne ja vienyt ne suoraan yhteisössä sijaitsevalle tuontiyritykselle laskuttaen tätä niistä ja jos ne on ilmoitettu tullattavaksi asianmukaista Taric-lisäkoodia käyttäen.

([1]) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 40.

2. Vapautus tullista on mahdollista saada ainoastaan esittämällä asianomaisen jäsenvaltion tulliviranomaisille vientiä harjoittavan yrityksen antama pätevä sitoumuslasku, joka sisältää asetuksen (EY) N:o 617/2000 liitteessä luetellut keskeiset tiedot.

3 artikla

Kannetaan komission asetuksella (EY) N:o 617/2000 Algeriasta, Liettuasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan urean ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät lopullisesti käyttöön otettujen tullien suuruisina. Lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. VÉDRINE